

Översiktlig inventering av vegetationen i Axeltorpsvikens inre del

Inventeringen utfördes av Sam Skällberg och Brodde Almer den 4 augusti 2008. Med hjälp av båt tog vi oss runt i viken norr om Pisleön och noterade undervattensväxter, flytbladsväxter och strändernas växter.

Undervattensväxterna var relativt få och inskränkte sig till två arter: axslinga och vattenbläddra. Detta kan vara en följd av att flytbladsväxter täcker en stor del av vattenytan och därmed begränsar ljustillgången under ytan. Dominerande art är gul näckros, men inslag konstaterades av nordnäckros, dyblad och gäddnate.

Stränderna visade sig vara betydligt mer artrika än de egentliga vattenväxterna. Bladvass och kaveldun täcker stora arealer och rikligt med uppslag av al, björk och gråvide. Av örterna kan nämnas gul svärdsilja, kärrsilja, äkta förgätmigej, strandkloört, svalting och fackelblomster. Slående var också den rika förekomsten av ormbunken kärnbräken. (Artlista: se bilaga).

Viken har under många decennier långsamt vuxit igen, framför allt på grund av tillförsel av näringsrikt vatten och är idag inte särskilt intressant för fiske. Framkomligheten med båt är begränsad av vassarna och av grunt liggande bankar som byggs upp av näckrosornas rotstockar.

Restaurering av viken fordrar stora maskinella insatser för att avlägsna rotstockar av näckrosor och stora områden med rotfilt av vass.

Biotopen är idag ypperlig för brun kärrhök, rörsångare och andra fåglar knutna till vassar.

Det är enligt min mening ytterst tveksamt om en upprensning skulle vara så pass positiv att det motiverar de stora kostnader som åtgärderna kräver.

Viken fungerar nog idag som en upptagare av växtnäring och gör därmed större nytta för Ivösjön som den är.

Sam Skällberg